

אלא חובא ואטלולא וכי מה ענין זה לצרכא
המזון, שם נאמר ואכלת ושבעת, ואנן מצרכין
על השביעה וכשעבר השובע על מה יצרך ואף
שחקנו חז"ל לצרך על כזית זה הוא כדי שלא
לחלק בין אוכל מעט לאוכל הרבה כי לפעמים
יאכל מעט וישבע ממנו ויהי חורת כל אחד
בידו ולכן החמירו על כזית, אבל אחר העיכול
שהוא רעב על מה יצרך ולמה יחקנו חכמים
צרכה על חנם, אבל צכאן מה חילוק יש בין
רגע שלאחר עשיית לרכיו בין עשר שעות אחר
כן, אלא אם יצרך עוד הפעם ונחשורר תאותי
לעשות לרכיו צודאי אסיר לצרך שהרי הוא
אסור בכל דבר שצקדישה ומכש"כ כשצבר עשה
לרכיו וצירך למאי דפסקינן לקמן [ב**] דאין
צריך לצרך אלא פעם אחת על עשיית לרכיו
שני פעמים, צודאי כבר נפטר (בצרכה)
[מצרכה] שניה אבל לפסק מרן כש"ע [ג]
שצריך לצרך שני פעמים צודאי אף אם נזכר
לאחר שנה צריך לצרך כי מה נשחנה אותו רגע
שלאחר עשיית לרכיו מן אחר שנה לסבא זאת,
ובאמת שזה לצרכה הגומל שיש לו לצרך כ"ז
שיראה אפילו אחר עשר שנים ויותר כמשמעות
לשון כש"ע ועור [ג*] אבל לכתחלה אין
לאחרה ויצרך תיכף אשר יאר ולקמן אי"ה

(א) כשעשה. כך פסק מרן הלבוש [א]
וראיתי לחכם אחד [ב] כהצ
צרכות רוחיה קא פסוק וחני שאם קידם ששכב
עשה לרכיו ולא צירך עליהם שחייב לצרך אשר
יאר צבוקר אפילו צלילי טבת הארוכים ולא
נאמר שעבר זמנה. ואני אומר שלא יצרך כי
עבר זמנה. ומנא אמינא לה דחנן [ב*] מי
שאכל ושכח ולא צירך עד מחי הוא יצרך עד
שיחטכל המזון שצמיעיו, דהיינו שש שעות,
והצדדים קל וחומר ומה צרכה המזון שהיא
מ"ע מן החורה כיון שעברו שש שעות לא
מצרך, צרכה אשר יאר שאינה אלא מדרבנן
עכ"ל שלא ימשך זמנה מערב עד צוקר,
ומסתברא דוקא צרכה המזון הוא שזמנה שש
שעות לפי שכל עוד שלא נחטכל המזון הוי
זמנה אבל צרכה אשר יאר או אוכל תפוח אחד
או שותה מים או יין שאינו צריך כל כך זמן
להחטכל צפחות משעה אחד הוב הפסק ועבר
זמנה ותו לא מצרך, והחופר הזה לגודל חפצו
לקיים מנהגיו פוסק פסקים וחקים לא טיזים
עכ"ל ואני אומר [ב**] אף שציוה את מרן
זקראו חופר עדיין לא הביע לעפר שתחת כפות
רגליו של רבינו, ורבינו פוסק פסקים וחקים
טובים וישרים וכל מה שכתב זה המלטיג איני

הערות וצינונים

- [א] ר' מנחם די לונזאנו, הוביד בברכיי סק"ג.
[ב] ברכות דף ג"א ע"ב.
[ב**] ע"פ בברכיי הג"ל שכתב עדין.
[ב***] סי' ו' ס"א.
[ג] בס"י ז' ס"ג.
[ג'] סי' רי"ט ס"ו.

[א] בס"י ד' סעיף ס"א, וי"א שצריך לברך ג"כ
מיד אשר יצר על צרכיו שעשה כמו שיתבאר בס"י ו'
בע"ה, ואעפ"י שלא עשה צרכיו עכשיו, אי אפשר
שלא הטיל מים או יצא ממנו מעט ציחצוחי מים
או עשה צרכו מעט בלילה או קודם ששכב ולא צירך
עליהם וכי.

